

Igehirdetés az Érdligeti Református Egyházközségben az Apostolok Cselekedetei 12. része alapján.
2011. január 30.

„...mert tiéd a hatalom és a dicsőség...”

Vannak idők, amikor nem árt tudatosítani magunkban: „tiéd a hatalom”. Vannak idők, amikor minden kegyetlen és félelmetes látszat ellenére meg kell erősödni abban a jól ismert bibliai igében, a Mi Atyánk egyik sorában: „tiéd a hatalom”. Vannak idők, amikor Isten Szentlelkéért azért kell imádkozzunk, hogy hinni tudjunk Benne, bízni tudjunk teljes mértékben abban: „tiéd a hatalom”.

Vannak idők. És ezek az idők most vannak. Ezek az idők itt vannak a mi gyülekezetünkben, amikor meg kell erősödni a hitben, a tudatban, a bizalomban, hogy az Istené, az Úré, a mi Atyánké minden hatalom.

Mert látszólag a hatalmat emberek igénylik és birtokolják, bitorolják maguknak. Istennel szemben és embertársukkal szemben is. A hatalom a legédesebb gyümölcs, ami csábít, ami nagyon kívánatos a szemnek, amely elhitei velünk, hogy „olyanok lesztek, mint az Isten.” Éppen ezért az emberi történelem nem más, mint szakadatlan küzdelem a hataloméért, a dominanciáért, az uraloméért. Bárhova nézünk, bármilyen terület kerül elénk: zajlik a harc az uraloméért. Mert az emberuralom ideje van most. Világok és országok élén, társadalmak és közösségek élén, gyülekezetek és családok élén. Az ember uralkodásra vágyik, az ember uralkodik.

Heródes népszerűséget kíván, s a népszerűség hatalmi kérdés. Ha tetszett a népnek István kivégzése, ha tetszett a zsidó vezetőknek Jakab kivégzése, nosza, itt van Péter, a szektavezér, rendezzünk az ő tiszteletére egy nyilvános, tömegeknek szóló kivégzést. Ezzel két legyet is üt egy csapásra. Népszerűséget szerez a zsidók között, és egyszerre elrettentí azokat, akik rokonszenvezni mernének még Jézus evangéliumával. Éppen ezért gondosan előkészíti a tervet. Ám most jön a páska ünnepe és sok a vidéki zarándok Jeruzsálemben, akik között Jézus mindig is népszerűbb volt. Így hát várni kell még néhány napot, míg az ünnep elmúlik, s Péternek halnia kell. Heródesé minden hatalom, ezt így hiszi saját helyzetében Péter, így hiszi az imádkozó keresztyén közösség, és természetesen így hiszi maga a zsarnok Heródes Agrippa is.

Látszólag nincs menekvés. 16 ember vigyáz rá a legmagasabb készültségi fokozatban. Péter kezei, lábai a jobbján és balján fekvő örökhöz van láncolva, s a cella előtt ott van még másik két őr is. Moccanni sem tud anélkül, hogy ne vegyék észre. A börtön három biztonsági zónájának ajtajánál kívül és belül is áll még másik 12 ember. A megmenekülés szinte lehetetlen. Heródes hatalma nagy, Péternek a páska ünnep után halnia kell. Vagy mégsem?

De hogy Péternek mikor kell szenvednie és meghalnia Jézus neve miatt azt bizony nem Heródes dönti el. Ezt mondja nekünk a mai ígerész. Mert Heródes hatalma látszólag ugyan nagy, de az igazi hatalom Istennél van. Ez ma Isten bátorítása nekünk.

Ebben a történetben hárman vannak olyan emberek, akik nem tudják, nem hiszik, hogy minden hatalom Istennél van. Őket célozza meg, s rajtuk keresztül minket is az ige, hogy megerősítsen ebben a hitben és ebben a bizalomban: „...tiéd a hatalom...”

Elsősorban, nem tudja ezt Péter. Beletörődve sorsába, bilincsek között készül lélekben a kivégzése napjára. Neki nincs ünnepe. Nincs öröme, hacsak annyi nem, hogy Jézus nevéért fogják kivégezni. Mit érezhetett a bilincsek között, nem tudjuk, de úgy gondolom, nem szívesen lennének mi az ő helyében. Ami viszont biztos, hogy Isten angyala megjelenik Péternek. A sötétséget áttöri a világosság, beragyog a cella minden zugába. Az angyal megérinti Pétert és Péter látszólag felébred. De mégsem. Végignézi, ahogy áthalad az egyik ajtón, majd a másikon, végül a harmadikon, de nem igazán tudja, mi történik vele. Azt hiszi, csak álmodik. Azt gondolja, ez az egész csak egy látomás. Nem hiszi, hogy az Isten érintése, az angyal előtt megnyíló hatalmas ajtó, a Jeruzsálemi utca szabad levegője megtörtént valóság, valós jelen lenne. Ilyen szigorúan őrzött fogságból lehetetlenség megszabadulni. Azt látjuk hát, hogy egészen addig, míg az angyal el nem távozik Péter mellől, ő nem hisz abban, hogy Istennek még erre is lenne hatalma. Ám amikor egyedül marad az éjszakában, akkor ébred fel igazán. *„Most tudom igazán, hogy az Úr elküldte az ő angyalát, és kimentett engem Heródes kezéből, és mindabból, amit a zsidó nép várt”.*

Másodszorban ott van a gyülekezet. Már Péter hitetlenségének leírása is meglehetősen ironikus, aki azt hiszi látomás az egész. De ami a házi gyülekezettel történik, az teljes mértékben megmosolyogni való. Az 5. versben olvastuk: *„Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig buzgón imádkozott érte Istenhez.”* Aztán, amikor buzgó imádság közben érkezik a fültanú, hogy Péter szabad, akkor lehurrogják: *„Elment az eszed!”* (15.v.) Sőt, teológiai magyarázatokat adnak, biztos Péter *„angyala az”.*

Azt hiszem tipikus egyházi körképet, vagy inkább kórképet ad ez a néhány vers itt rólunk is. Érkezik a tanú, egy egyszerű szolgálélek, talán túl sokat nem is ért Isten dolgaihoz, de hirdeti Isten szabadítását: Péter szabad. Isten

előtt nincs lehetetlen, Neki minden lehetséges! Isten hatalmas Úr! Péter ott van az ajtó előtt. Szabad. Megszabadult. Ez egy csoda!

Erre a buzgón könyörgő gyülekezetben valaki egyszerűen csak butának nézi ezt a Rodé nevezetű rabszolgaleányzót, mert nem tud elég reálisan gondolkodni, nem tudja felmérni, hogy ez egy olyan fogság, amiből nincs szabadulás, csendesítik, hogy ne zaklassa fel sem magát, sem másokat képtelenségekkel. Mások viszont teológiailag nézik le őt, nem eléggé képzett, nem tudja miről, mikor hogyan kell szabatosan fogalmazni, fecseg szegény össze-vissza. Ezek vagyunk. Imádkozunk, de hit nélkül. Pontosabban, hitünk addig terjed, ameddig tapasztalataink engedik. Ami azon túl van, az már lehetetlen, ugyan imádkozhatunk érte, de nem hiszük, hogy megvalósulhat. Nagy a „Heródesek” hatalma.

Harmadsorban ott van Heródes, aki nem hiszi, hogy valaki lehet még nagyobb, mint ő Galilában és Júdeában. Szövi fondorlatait, népszerűségnövelő stratégiát épít, kapcsolatrendszerrel ápol a vallásos elittel, könyörtelen, ha úgy akarja, nyájas és szelíd, ha érdeke ezt kívánja. Szózatot intéz a néphez és pusztá magatartásán is látszik, hogy talpnyalókat keres és igényel a maga számára, akik ezt kiáltják: „Isten hangja ez és nem emberé.” Heródes, aki azt hiszi magáról, hogy ő az Isten, kénytelen szintén találkozni az angyallal. Isten Heródesnek is megmutatta, hogy az övé, azaz az Úré a hatalom, de Heródes számára sajnos ez volt az utolsó felismerés. Heródesnek az angyal érintése nem ébredést hozott, mint Péternek, hanem szörnyű halált. Isten döntött, Péternek még dolga van, Heródesnek viszont halnia kell. Így is képes megmutatni Isten az ő hatalmát.

Mert miben is számította el magát Heródes?

Roszzul időzített. Taktikázott, hogy páska előtt vagy után végeztesse ki Pétert. Azt azonban elfelejtette, hogy a Páska a zsidók Egyiptomból való kiszabadulásának ünnepe. Azon a napon, amikor Péter 16 ember által őriztetett egy börtön mélyén, a zsidó nép éppen a szabadulásra emlékezett otthonaiban. Isten nem csupán bő ezer évvel azelőtt volt hatalmas és szabadító Isten, aki a korabeli nagyhatalmat, Egyiptomot volt képes térdre kényszeríteni, hanem Isten Péter korában is ugyanaz a hatalmas Úr, aki Heródeseket, Nérókat, Domitianusokat, Hitlereket és Sztálinokat is képes térdre kényszeríteni! Isten hatalma nem csak véres kezű, keresztyéneket üldöző diktátorokon mutatja meg hatalmát, hanem mindenkin, aki sok-sok lánc között van ma is fogságban. Akiről lemondunk már, mert kutyából nem lesz szalonna. Akikre azt mondjuk: ő már sohasem lesz jobb, ő már sohasem lesz ember. De Isten előtt nincs sohasem. Emberek, akik a bűn rabságában sínylődnek, fiatalok, akik a kilátástalanság ürességében szenvednek, férfiak és nők, akik szenvedélybetegségek rabjai mindenkinek lehetősége van megtapasztalni, hogy kié is a végső hatalom. Isten cselekszik, Isten szabadít.

Isten, szabadító Isten. Heródes ezt nem vette figyelembe. De mi, Kedves Testvérek, Érdligeti és Diósdai atyámfiai, ne feledjük ezt el, hogy Isten, szabadító Isten. Legyen példa előttünk, hogy hitetlenül kár imádkozni, de hittal, annál inkább szükséges. Hittel, hogy van szabadulás itt Érdligeten is, szenvedélyekből, kilátástalanságból, bűnből, tisztátalan dolgokból. Itt ebben a gyülekezetben is van lehetőség a szabadulásra haragból, szeretetnélküliségből, sérelmekből, feszültségből, mert Isten küldi az ő angyalát. Tudatosítsuk és erősödjünk meg ebben a biztos kijelentésben, hogy Istené a hatalom. Nincs erő, amely megállhatna előtte, nincs hatalom, mely legyőzhetné a mi Urunkat. Imádkozunk ezért a hataloméért egy szívvel, egy lélekkel. Hittel imádkozunk, hogy megnyilvánuljon itt ebben a gyülekezetben is, hogy van szabadítás. Isten hatalmas, ma is szabadító Isten. Legyenek ezek nyilvánvalók itt a gyülekezetben, otthon a családban, messze a munkahelyen, és közel az érdei emberekhez, hogy Isten hatalmas csodákat visz véghez. „*Mondjátok ezt el Jakabnak és a testvéreknek.*” (17.v.) Éljétek át és mondjátok el mindenkinek, hogy a leginkább őrzött börtönből, a legsúlyosabb láncok alól, a legmélyebb állapotokból, bűnből és vétkekből van szabadulás, mert Isten kegyelmezett és szabadítót küldött! Az Ő egyetlen Fiát, Jézus Krisztust, hogy kimentsen minket e jelenvaló gonosz világból. Az Ő Fiát adta, hogy megmutassa a legnagyobb hatalom a szeretet hatalma. Jézust, aki szenvedett a kereszten helyettünk, hogy minket megszabadítson a bűnök súlya alól. A páska ünnep a mi húsvéti ünnepünk előképe. Van szabadulás a halálból, az elveszettségből, az elmúlásból. Van szabadulás a kilátástalanságból, van szabadulás a csüggedésből, van szabadulás az értelmetlenségekben. Van szabadulás, mert Isten előtt minden lehetséges.

Legyünk imádkozó közösség, akik ezért a szabadításért buzgón, erős hittal tudnak könyörögni, nem félve és nem rettegve, mert tudják, hogy az Úré, a mi Istenünké, a mi Mennyei Édesatyánké ezen a földön minden hatalom. Legyünk olyan imádkozó közösséggé, akik mernek hinni abban, hogy Istennek ezzel a gyülekezettel is célja van, és megkötözöttségből, bűnökből, mélységekből valóságosan is megszabadított embereket akar ide közénk vezetni, hogy itt velünk együtt dicsőítsék az Urat hatalmáért és irgalmáért.

Mert tiéd a hatalom és a dicsőség, most és mindörökké. Ámen.

Literáty Zoltán
lelképásztor